

בינתיים משלמים התושבים מיסים ממשלתיים לממשלה ומיסים מוניציפאליים לקרן קיסריה, כלומר לחברה לפיתוח קיסריה. החברה היא מעין גוף מוניציפאלי שמתפקידו לדאוג לפיתוח הבסיסי, היינו סלילת כבישים, מדרכות, גינון, פארקים ציבוריים, תשתית מים, תשתית קווי חשמל וטלפון תת־קרקעיים, ובשכונה החדשה גם

אפרים בן-ארצי
עתיקת בחצר

אנטנת טלוויזיה תת־קרקעית; תאורת רחובות מיוחדת, אחזקת ניקיון השכונה, סינון אשפה וגיוזום הצרות, אחזקת גינון וכו'. כן מספקת הקרן שירותי הסעה לבתי־ספר וגנים בחדרה, ומסבדת גנון במקום.

החברה לפיתוח קיסריה אינה יכולה לדאוג לאינטגרציה בין אור־עקיבא ותושבי שכונות הווילות. ידוע לי שמרבית התושבים פרט למישפחת האלוף בן־גל, מסר־ביום לשלוח את ילדיהם לבתי־ספר באור־עקיבא, אך אינני רשאי להתערב בכך. כיום אנו מקימים מרכז מיסחרי, שבו אנו מקצים שטח ללא תמורה לתושבים כמרכז קהילתי, ונסבסד מיני־מארקט לשירותם.

„עבור השירותים אנו גובים דמי־שירותים שנקבעו עם ועד התושבים לפני שני תיים, לפי סקר שנעשה ברשויות דומות.

„כיום, 90% מהתושבים הם ישראלים, ולמרביתם נטייה להתגורר במקום. באפריל שיחררנו 52 מיגרשים במחיר של 700 אלף לירות הדונאס בשכונה 4. שהיא שכונה חדשה. המיגרשים נחטפו ברובם.

„כל אחד רשאי לרכוש יותר ממיגרש אחד — בין אם הוא יהודי או לא־יהודי. התנאי הוא שעליו לבנות תוך פרק זמן של 33 חודשים. לא נרשה לבנות בתים דו־מישפחתיים כדי למנוע צפיפות מגורים.“
כצפוי, חלוקת הדיעות על טיב פעילותה של החברה לפיתוח קיסריה בין התו־

ארצי מבלה בבית בסופי־שבוע בלבד. מרבית תושבי שכונת המגורים 2 מבלים במקום רק בסופי־שבוע. אין שם שירותים כגון גניילדים, מרכז־קניות או בתי־ספר, וגם מיספר המישפחות שבהן ילדים מועט. הילדים נוסעים ללמוד בחדרה, ולא באור־עקיבא.

הוא. המלון, שניבנה ככפר־נופש והמכונה שכונה 3, עבר כחמישה בעלים. האחרונים היו ארבעה אנגלים שהתעשרו בשנות השישים. ורצו לנהל את העסק מאנגליה. כשהבינו שאינם יכולים, לקחו להם נציגים ופשטו את הרגל. המלון נמכר לפני כשבוע

במלון אלא אם כן באים עם הפילגש או יודעים לשחק גולף. מנהלי עסקיו של הבארון החליטו להעביר את המלון לרשות מועדון היס־התיכון.

אנשי קיסריה מוכנים להישבע, כי ב־תקופת ההרס של המועדון ראו במר־עיניהם חמור מטייל בחדר־האורחים וזולל רהיטים. המלון המפואר נלקח מידי מועדון היס־התיכון ונרכש על־ידי מישפחת פדרמן, בעלי רשת מלונות דן. במשך השבוע מגי־עים אליו תיירי עיסקת־החבילה שבתוכה הוצעו להם יומיים במלון קיסריה. בסופי־שבוע מלא המלון ישראלים. בוודאי לא האורחים בחלומו של הבארון.

המלון השני בקיסריה, סמוך, נכשל גם

שבים. יש המרוצים — יש המתלוננים. אחד המתלוננים הוא רפי, שטוען, כי כל מה שמעניין את החברה לפיתוח קיסריה הוא כסף, וכי אינה מצליחה לספק שירותים תים אלמנטריים מבלי לקלקל את הקיימים.

מה קרה למלון?

בשנת 1965 פתח הבארון רוטשילד את מלון־קיסריה. המלון נכשל כמלון משתי סיבות: הוא הוגדר כ־המלון היקר ביותר בעולם, ולאורח ישראלי כמעט שלא היתה דריסת־רגל בו. מעט מאותם אורחים עשיריים שהגיעו, גילו במהרה שאין מה לעשות

מלכה רוזנשטיין
בריכת־שחייה ציבורית

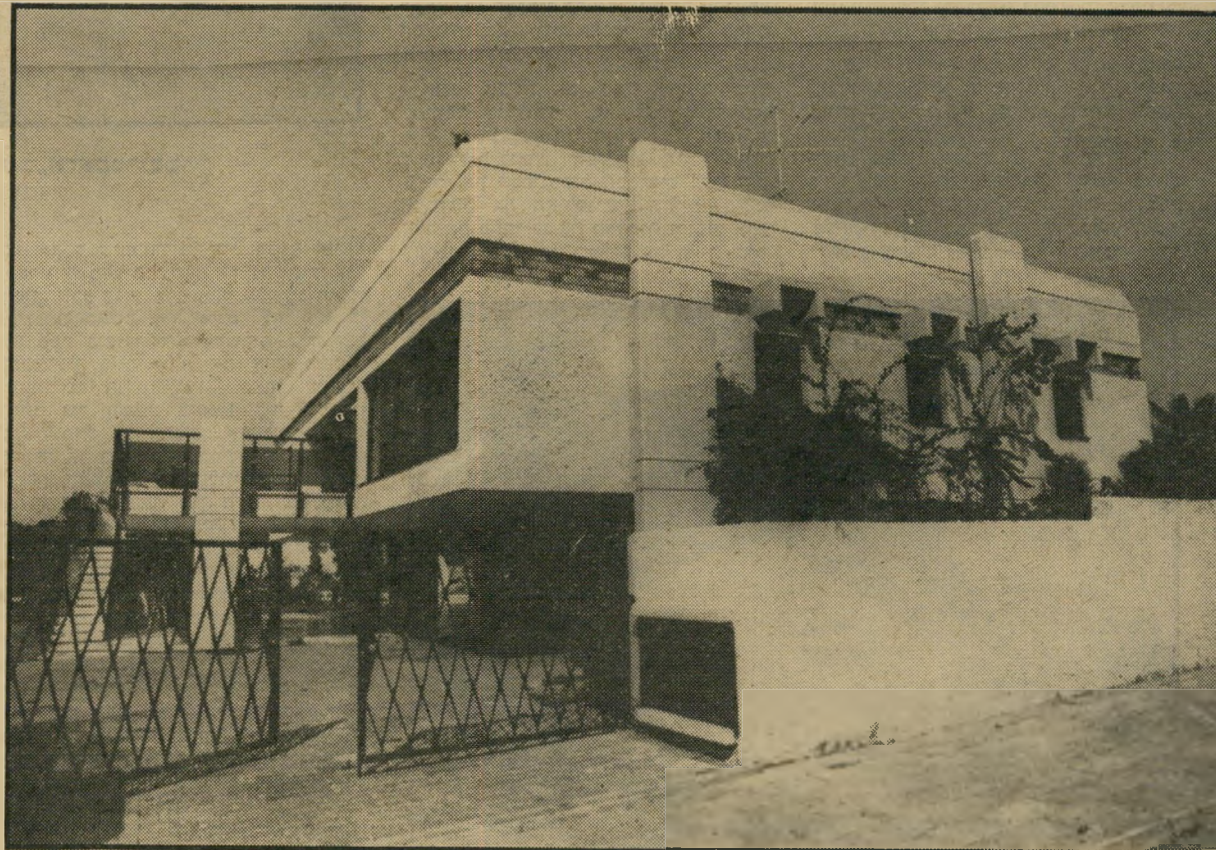
למיליונר אייב רוזנברג, המבקש להסוך את המקום לכפר־נופש יס־תיכוני.

הקו המפריד בין העוני לעושר עובר באופן ברור מאד בין אור־עקיבא לבין קיסריה. עוזרות־הבית והפועלים השחורים באים מקיסריה, או מהכפר הערבי גיסר אל־זרקה. כדי להגיע לים עוברים תושבי אור־עקיבא דרך שכונות הווילות. התו־צאה: פריצות איך־ספור לבתי העשירים. אחד מתושבי המקום טוען כי יחסם של תושבי הווילות לאור־עקיבא גובל בחש־דנות ולכן, אם יבקש מישוהו מאור־עקיבא מים בדרך לים, לא יקבל. אותו אדם טוען כי תושבי המקום סגובים, ולא איכפת להם כלל מה שקורה.

כך, למשל, מספר אותו תושב, לא הצליחו עד היום לארגן מישמר אורחי בקיסריה או לגבות תשלום עבור שמירה שתסובסד על־ידי החברה לפיתוח קיסריה. ועדים של התושבים כמו ונפלו, עד שבאוגוסט השנה הוקם סוף־סוף ועד תושבים חדש, המורכב ברובו מתושבי המקום הקבועים.

וכך, למרות שהיא נחשבת השכונה היוקרתית ביותר בישראל, קיסריה היא עדיין שכונת פנסיונרים שמעטים בה הצעיריים ומעטים עוד יותר הילדים. שכונה שמרבית תושביה מתגוררים מחוצה לה, ובאים לפקוד אותה רק בסופי־השבוע.

שרית ישי

בה כבית לסופי־שבוע. מנכ"ל החברה לפיתוח קיסריה, חיים גולדנברג, טוען שההרשאה לבניית בית זה — הדומה לבית־מלון עם בריכה ציבורית, ניתנה עודס זמנו. **צילם שלמה סתר**

הווילה שזכתה בכינוי „הבית הראוותני ביותר בקיסריה“ השייכת לעורך־הדין אמנון רוזנשטיין ולאשתו מלכה, המחזיקים

יילה רוזנשטיין